

De rene, konkrete tal og beregninger osv. er jeg helt på det rene med er udviklingsministerens ressort, men det er udenrigsministeren, der har kørt denne debat.

Jeg er bekendt med, at udenrigsministerens partifælle, hr. Jørgen Estrup, også tidligere har været inde i debatten og har sat det samme store spørgsmålstegn ved denne sag om de blandede kreditter, som jeg har, og derfor vil jeg godt høre udenrigsministerens kommentarer til, om det er rimeligt – og ministeren må vel også kunne svare på regeringens vegne – at Danmark stadig fortsætter med at give de tilskud til Kina og vel at mærke i en meget, meget stor økonomisk størrelsesorden.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er et stort problem, at den kinesiske regering reagerer på den måde, som den har gjort. Når man ønsker en debat om menneskerettighederne, så svarer de igen med at aflyse forskellige danske besøg og arrangementer i Kina; der kommer altså en udbredt negativ reaktion fra kinesisk side.

Mener ministeren ikke, at det vil være fundamentalt vigtigt, at vi fra dansk side viser, at Kina ikke skal få held til at mobbe sine kritikere til at indstille kritikken, men at vi tværtimod må optrappe den? Og kunne det i den forbindelse ikke være en mulighed at kigge på disse blandede kreditter og se på, om det i en sådan situation kan være rimeligt at yde ulandsbistand til Kina?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg synes, det er rimeligt, at sådanne blandede kreditter stilles til rådighed i forhold til Kina.

Midt i diskussionen om menneskerettigheder og Kina bør man ikke et øjeblik glemme, at Kina ud fra en hvilken som helst definition er et udviklingsland. Gennemsnitsindkomsten i Kina er, på trods af at Kina er i stor økonomisk udvikling, stadig meget lav, vel omkring 500-600 dollar pr. indbygger om året. Kina er stadig væk et udviklingsland.

Det andet spørgsmål fra hr. Keld Albrechtsen går på, om vi skulle foretage os noget, fordi kineserne har afbrudt et par ministerbesøg og nogle landbrugsseminarer. Min vurdering og mit svar er nej. Det er Danmarks principielle standpunkt i forhold til Kina, at vi har to ben at stå på. Vi ønsker at udvikle det økonomiske, det politiske og det kulturelle samarbejde med Kina, samtidig med at vi selvfølgelig reserverer os vores ret til at diskutere menneskerettigheder

med Kina, ikke mindst i FN's Menneskerettighedskommission.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men jeg må så sige til udenrigsministeren, at det er lidt latterligt med al den polemik, der har været omkring menneskerettigheder, hvor ministeren helt korrekt har sagt, at vi ikke længere vil acceptere, at Kina overtræder menneskerettighederne. Kina svarer igen ved at true Danmark på forskellig vis og på den mest groteske måde, hvorefter Danmark ikke foretager sig spor. Det er stadig væk lidt ligesom i de gamle dage, hvor vi skulle opretholde den kritiske dialog.

Og så må jeg med hensyn til bistanden til Kina sige, at det er jo, som jeg har forstået det, erhvervsrelateret bistand. Det har sådan set ikke noget med direkte fattigdomsproblemer at gøre. For mig er det temmelig besynderligt, at netop det land, som i den grad er i rivende udvikling, og hvor dansk erhvervsliv heldigvis har en del aktiviteter i Kina – og det synes Dansk Folkeparti de fortsat skal have, man skal ikke blande tingene sammen – fortsat skal have blandede kreditter og på den måde få en form for ulandsbistand; det er efter Dansk Folkepartis mening forkasteligt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge udviklingsministeren, om det ikke er korrekt bedømt, at disse blandede kreditter faktisk mere er en støtte til dansk erhvervsliv end bistand til de fattige i Kina, så at det mest er af hensyn til danske erhvervsinteresser, at man har disse blandede kreditter. Og så synes jeg ikke, at man ligesom skal påberåbe sig fattigdomskriteriet i den sammenhæng.

Jeg vil godt spørge ministeren, og det bliver vel udenrigsministeren, om det ikke er rigtigt, at den kinesiske regering jo godt kunne få den fornemmelse, at hvis de bare rejser børster og knurrer lidt, så forstummer kritikken. Og det vil efter min mening være uheldigt, ikke mindst i betragtning af den gode indsats, som den danske regering indtil nu har gjort. Der skulle vi jo nødvendigvis have i den situation, at det stærke signal, som Danmark har udsendt, ligesom bliver udslettet, og at kritikken forstummer, fordi kineserne knurrer og brummer lidt.